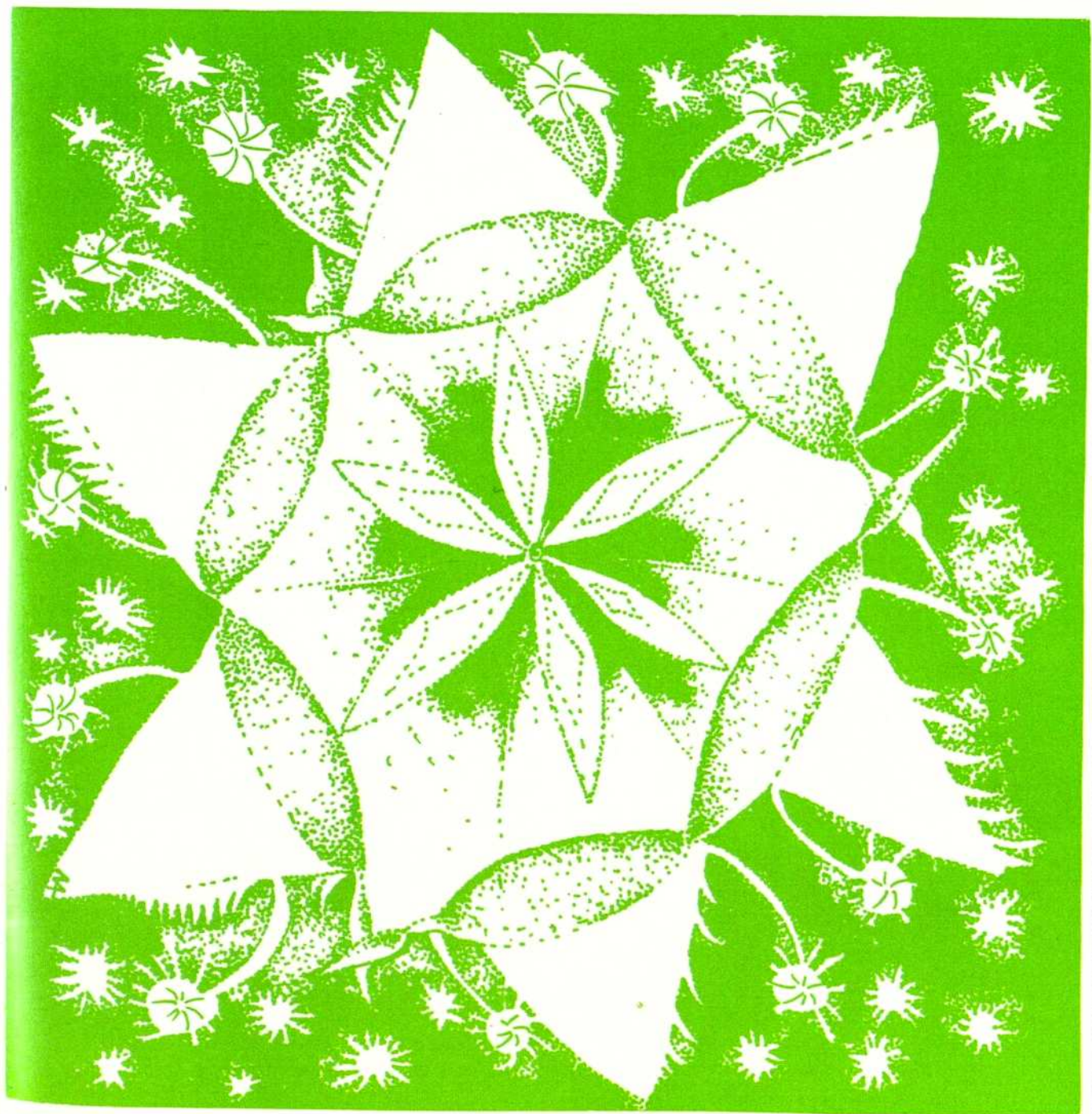

EGLUTĖ

6
GEGUŽĖ

1994

LKA
MAY

EGLUTĖ

GEGUŽĖ

1994

MAY

TURINYS

- 1 O MAMYT! Laimutis B. Švalkus
- 3 LAIMĖS IEŠKOTOJAS, Liaudies pasaka
- 11 EŽIUKAS, Pasakėlė
- 12 PASEK, MAMYT, Laimutis B. Švalkus
- 14 DIEVO DRAUGAI, N.N.
- 17 TAU MARIJA, Danutė Lipčiūtė-Augienė
- 18 KIŠKIO VARŽYBOS SU ŠALČIU, Pasakėlė
- 19 AR ŽINAI? N.N.
- 21 TĖVYNĖ, Juozas Nekrošius
- 22 ONUTĖS RŪPESTIS, A. Abromaitienė
- 24 MAMYTĖ, Vytė Nemunėlis
- 25 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 30 GALVOSŪKIAI
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

VIRŠELIS — Dail. Noros Aušrienės
SKYRIŲ VINJETĖS:

Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:

R. Pacevičienė — 1, 16
N. Aušrienė, 3, 5, 7
Ses. Mercedes — 14
P. Osmolskis — 15
L. Gaizutytė — 21

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė (editor) — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

O MAMYT! (Motinos Dienai)

Laimutis B. Švalkus

Kas šiandien nežinos
Tavo garbei dienos,
Kai net paukščiai tau meilę apgieda?
Ką atnešt dovanų,
Jei ne grožį dainų,
Jei ne pirmą pavasario žiedą?
Kas šiandien nežinos
Meilės tau amžinos
Ir širdies paslaptingo plakimo?
Mes nykštukai maži,
Tu gerutė, graži
Karalaitė iš pasakų Grimo.

Mes sustoję ratu
Linkim laimės kartu,
Duok, Dievuliau, ilgiausių tau metų.
Leisk tėvynę regėt,
Laisvės varpą girdėt
Ir nevargt po pasaulį taip platų.

Pridainuosim dainų,
Duosim tau dovanų
Šio pavasario pirmąjį žiedą.
Tave mylim visi,
Kai laiminga esi,
Džiaugsmo ašara skruostais nurieda.

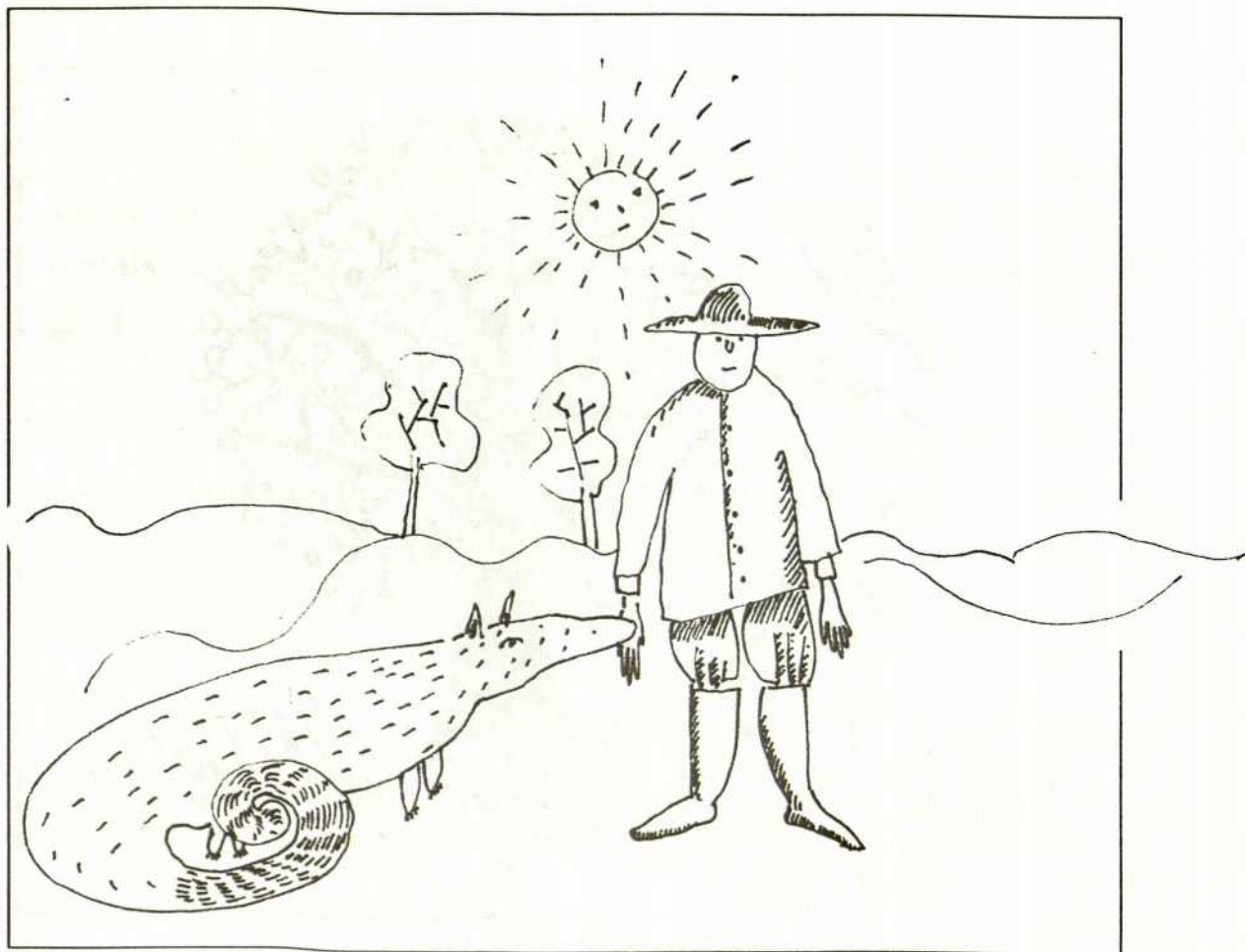
LAIMĖS IEŠKOTOJAS

LIAUDIES PASAKA

Taigi, vaikeliai... Buvo neturtingas žmogus. Bet kad jis buvo labai ir tinginys, nieko dirbti nenorėjo, o valgyt vis reikėjo. Betgi, kad yra Dievas, tai jis sugalvoja: "Eisiu per

pasaulį, susirasiu Dievą ir paprašysiu duoti taip, kad galėčiau gyventi". Ir jis taip padaro.

Eina keliu — ir sutinka vilką:

— Žmogau žmogau, kur tu eini?

Sako:

— Einu pas Dievą.

— Tai ko tu eini pas Dievą?

— Kad aš vargšas, nieko neturiu, tai eisiu per visą pasaulį, visgi Dievą rasiu, vis jis yra kur. Ir tada paprašysiu — jis man visgi duos, kaip pragyvent.

Tas vilkas prabilo, sako:

— Būk geras, neužmiršk, paklausk apie mane. Aš visą gyvenimą mėsą ėdu ir va mano gi tik kaulai. Ko aš toksai liesas? Kas man yra?

— Gerai, — sako, — paklausiu, neužmiršiu.

Eina jis toliau. Eina toliau, eina eina, eina eina per miškus. Pakvimpama jam obuoliai. Toks kvapas! Bet jis dairosi — nemato jokios obelies, tik kvapas obuolių. Na, tai jis iš to kelio išėjo, bet nedaug visai, — stovi obelis. Obelis tik su lapais, obuolių gi nėra, nė vieno obuolio nėra. Prabilo, prakalbėjo obelis:

— Žmogau žmogau, — sako, — kur tu eini?

Sako:

— Einu pas Dievą.

— Ko tu eini pas Dievą?

— Prašyti, kad man duotų kaip pragyventi — aš neturiu iš ko gyventi.

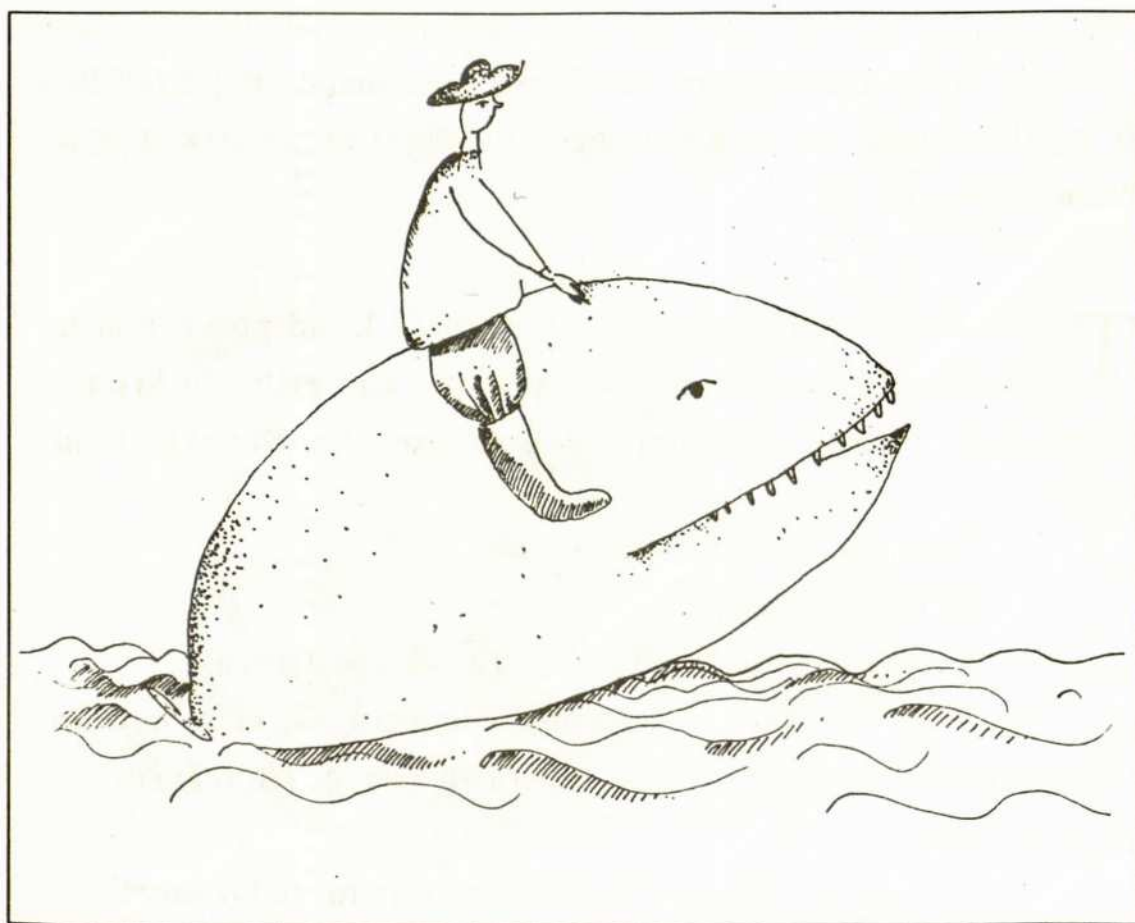
— Būk geras, žmoguli, kad jei tu eini pas Dievą, pasakyk tu ir apie mane. Aš, — sako, — žydžiu kiekvienais metais, apsikraunu žiedais tiek, o nė vienas obuolys neužauga. Paklausk: kas gi tokio yra man?

— Gerai, — žmogus sako, — paklausiu.

Eina eina, prieina marias. Ir stop, jam galas kelio. Bet — kad taip Dievo duota: banginė užspringus aukso gabalu, tokiu didžiuliu, ir negali dūsuot ir maitintis. Ji nežino, kad jos gerklėje, yra aukso gabalas. Išėjo ji ant krašto, sako:

— Žmogau žmogau, kur tu eini?

—Einu pas Dievą. Bet priėjau kelio galą — kaip per marias pereit?

— Jei tu paklaustum pas Dievą apie mane, aš perneščiau. Ir atgal kai grįši, aš tave vėl pernešiu, tiktai nepamiršk ir apie mane paklaust.

Tai jis ant banginės užsėdo, ir ji pernešė kiton pusėn marių. Jis vėl paėjo, nedaug paėjo ir pamatė, kad erškėčių krūme ugnis dega. Prieina tą krūmą ir pamato senuką. Senukas klausia:

— Žmogau žmogau, kur tu eini?

— Einu pas Dievą.

— Tai ko tu einu pas Dievą? Tai aš esu Dievas.

— Nagi, — sako, — kad aš gi neturtingas, visai neturiu iš ko pragyventi, tai ir einu — susirasiu Dievą, paprašysiu — jis man duos.

— Dabar, — sako, — tu eik namo, ir tu visko turėsi.

Na, gerai. Bet jis sako:

— Kai aš ėjau, sutikau tokį liesą vilką ir prašė paklaust, dėl ko jis mėsą ėda visą gyvenimą, o liesas?

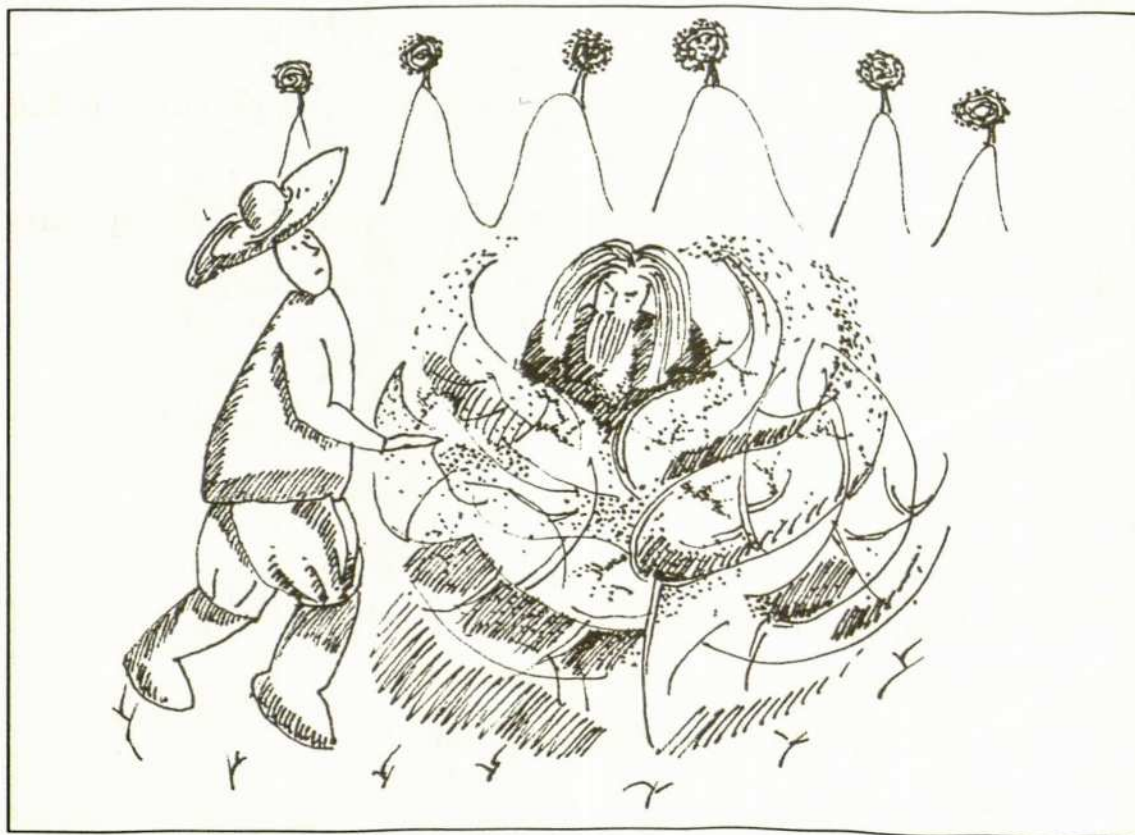
— Tam vilkui pasakysi, kad reikia kvailą žmogų suėsti — ir bus riebus.

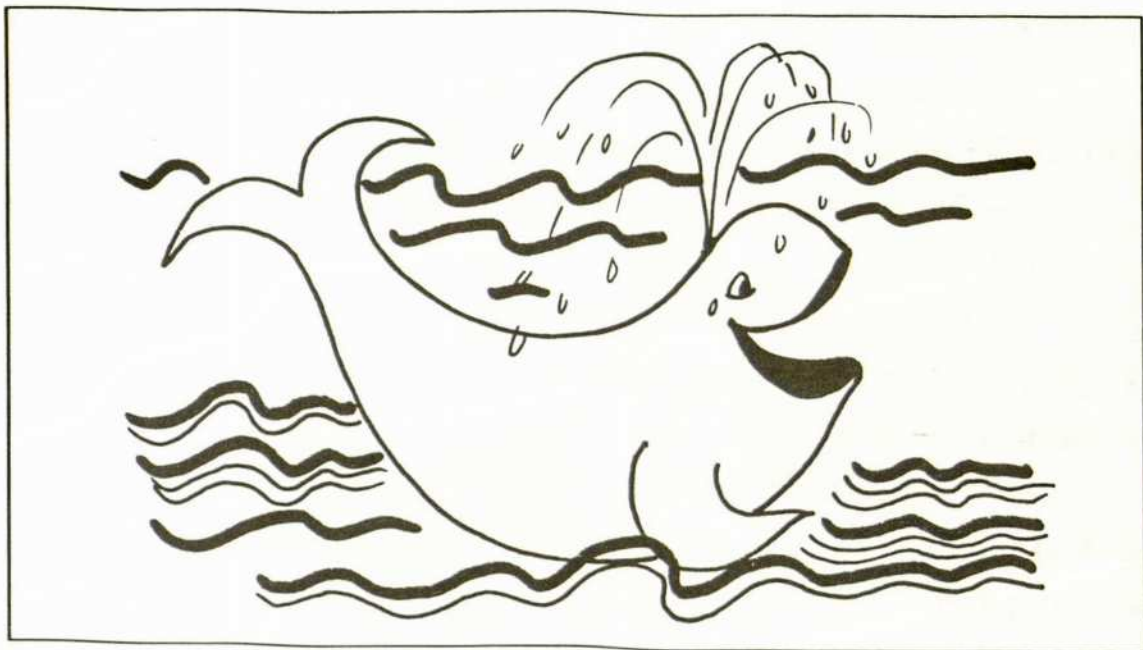
— Paskui, — sako, — pamatė mane obelis ir paklausti liepė pas Dievą, kad “aš apsikraunu kas metai žiedais, o jokio obuolio neauginu”.

— Pasakyk tai obeliai, kad po jos šaknimi yra katilas aukso. Jei kas iškastų tą auksą, tai toji obelis kasmet žydės ir obuolių bus.

Tai va gi Dievas kaip pasakė!

— Tada, — sako, — dargi, Dieve, atėjau į marias — ir negaliu pereit. Išėjo banginė, mane pernešė šiton pusėn ir prašė,

kad aš paklausčiau Dievą, kas jai yra gerklėj, kad ji negali gyventi — negali kvėpuoti, negali nieko. Kas jai yra, prašė paklausti.

Sako:

— Tai banginei yra gerklėj didelis aukso gabalas. Ir kas jai išims — ji tada bus sveika.

Ateina jis prie marių jau, viską sužinojęs. Vėl toji banginė atplaukia.

— Ar klausei apie mane?

— Klausiau.

— Ar pasakė?

— Pasakė.

— Pasakyk.

— Nesakysiu. Pernešk mane per marias.

Kai pernešė per marias, tada sako:

— Tai ką apie mane Dievas pasakė?

Sako:

— Tavo gerklėj yra labai didelis gabalas aukso, ir kai jį kas išims, tada būsi sveika.

Tai toji banginė:

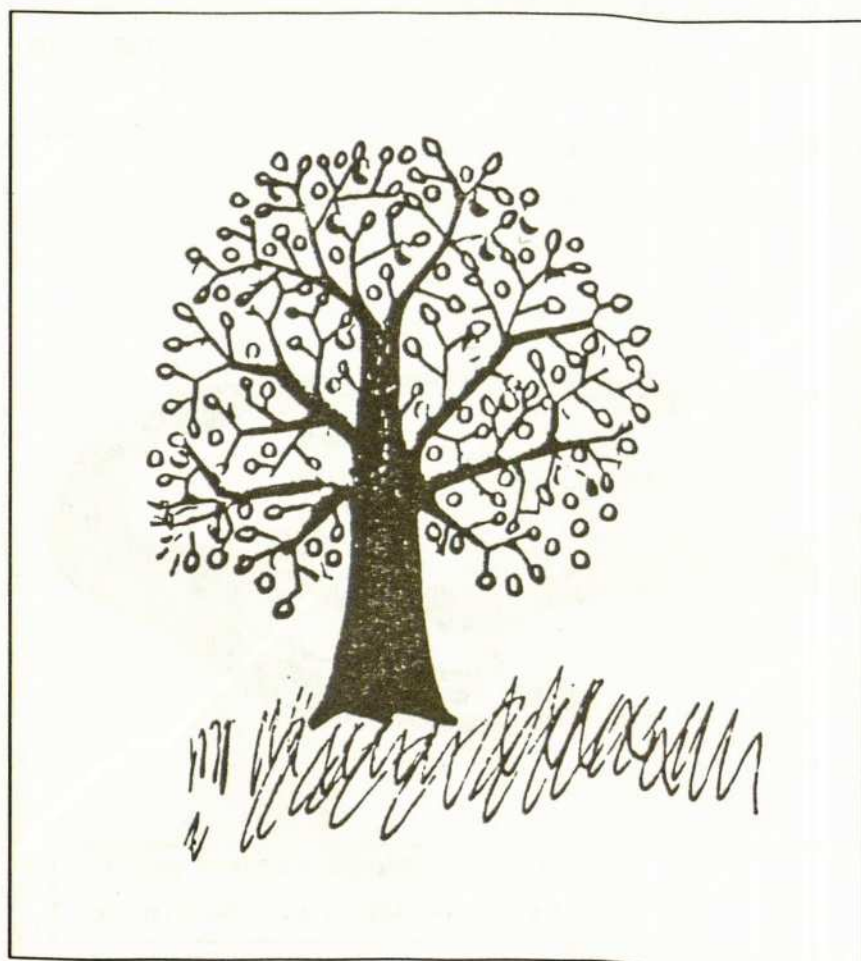
— Imk tu tą auksą. Imk tu man tą auksą — kad tik aš būčiau sveika.

— O man Dievas sakė: “Eik namo — tu visko turėsi”, tai kam aš imsiu?

Ir neima. Prašė prašė, bet jis toliau nuėjo. Ateina prie tos obelies. Klausia obels:

— Ar buvai pas Dievą?

— Buvau.

— Ar radai?

— Radau.

— Tai ką apie mane Dievas pasakė?

— Nagi, pasakė: po tavo šaknim labai didelis yra aukso katilas pakastas.

Jei kas iškastų tą auksą, tai kiekvienais metais bus obuolių.

— Tai, — sako obelis, — žmogau, kask tu man tą auksą iš po šaknų.

— Na, kam aš jį kasiu — kad man Dievas sakė: “Eik tu namo — ir visko turėsi”, — tai kam aš čia kasiu? Prašyk ko kito.

Dar jis eina toliau ir sutinką vilką... Tai jis kai išpasakojo tam vilkui, kad jis Dievą matė, ir banginė pernešė jį, ir pačiai banginei didelis akmuo gerklėj — aukso gabalas, paskui po obelimi kažkas pakasė katilą aukso — jis vėl nekasė — “Dievas man sakė, kad eik namo — ir visko turėsi”.

— O ką apie mane?

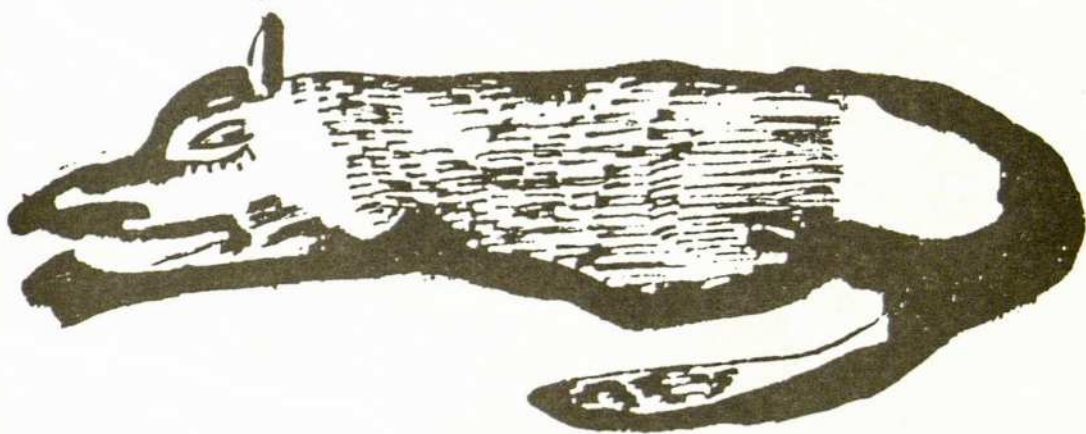
Sako:

— Tau liepė kvailą žmogų suėst.

— Tai, — sako, — jau aš kvailesnio žmogaus nerasiu kaip tu.

Kraagžd žagžd ir suėdė.

O tas vilkas, ar jis pasveiko, ar nepasveiko?

ŽODŽIAI:

Liesa — plona

Marios — didelis vandens plotas

Katilas — didelis metalinis indas

EŽIUKAS

Ežiukas surado ant kelio mažą pinigėlį. Tuo metu važiavo pro šalį ponas. Ežiukas pažiūrėjo į poną ir sako:

— Ponas tikrai neturi to, ką aš turiu...

— Ką, tu, ten tokį ypatingą turi? — klausia ponas.

Ežiukas parodo jam pinigėlį. Ponas supykęs atėmė iš jo pinigėlį.

Tada ežiukas ir sako:

— Matai, kad neturėjai. Jei būtum turėjęs — nebūtum iš manęs atėmęs.

Ponas dar labiau supyko ir nusviedė pinigėlį žemėn. Tada ežiukas ėmė juoktis ir pasakė:

— Na matai, manęs nusigandai ir numetei...

Ponas, pamatęs, kad su ežiuku negalės susikalbėti, sėdosi į savo karietą ir nuvažiavo.

PASEK, MAMYT

Laimutis B. Švalkus

Pasek, mamyt, pasek man pasaką
Apie vargus našlaitės taip gražios.
Arba kaip gervė traukė vilkui ašaką,
Tikrai tikėdama, kad išsižios.

Pasek, mamyt, man pasaką taip ilgą
Apie tuos brolius, lakstančius varnais.
Arba kaip ąžuolu pavirto smilga,
Kai karalaitis jojo su tarnais.

Arba pasek man gražią taip legendą
Apie Pilėnus, Vilnių ir Trakus.
Kaip priešai, įvilioti liūnan, skendo,
Pametę pelkėse slaptus takus.

Pasek, mamyt, apie didvyrių žygius
Ir jų dainas begrižtant iš kovos,
Kad man šianakt lovutėje užmigus
Atplauktų sapnas krašto Lietuvos.

GEGUŽĖ

Katalikų Bažnyčia gegužės mėnesį yra paskyrusi švč. Mergelės Marijos garbei. Lietuvos kaimuose buvo paprotys vakarais ar per pietų poilsį rinktis vienoje erdvesnėje pirkioje ir prie improvizuoto altorėlio suklaupus

giedoti Marijos litaniją ir giesmę “Sveika, Marija, Motina Dievo”, prašant sveiko oro, palaimos laukams, kantrybės ir ramybės žmonėms.

Lietuvių tautos laisvei ir nepriklausomybei iškilusio pavojaus akivaizdoje visa Lietuva vėl suklupo prie Motinos Marijos kojų. O kas pamirš tas valandas, kai Lietuvos Parlamento saugotojų minios su Rožiniu rankose maldavo Galingosios Mergelės globos, prie Nukryžiuotojo ir Paslaptingosios Rožės statulos suklupę kalbėjo švč. Mergelės Marijos litaniją, giedojo “Marija, Marija, skaisčiausia lelija, dangaus Karaliene šviesi! Užstok prieš Aukščiausią Tėvynę brangiausią, nes viską pas Dievą gali!” Pagaliau Lietuva savo Vadovybės ir aukščiausių Bažnyčios hierarchų asmenyje vėl pasiaukėjo Švenčiausiajai Mergelės Marijos širdžiai. .

Taigi Lietuva patvirtino norą būti Marijos žeme, kaip ji buvo iš senovės vadinama.

MOTINOS DIENA

Pirmasis gegužės sekmadienis skirtas labai prasmingai šventei — pagerbti Motiną.

Motina yra kiekvieno mūsų pradžių pradžia. Gimdydama naują gyvybę, motina pratęsia ne tik šeimos, giminės, bet ir tautos buvimą. Ji ugdo jaunąją kartą, įkvėpdama savo vaikams kilnumo, grožio, gėrio daigus. Ji rodo darbštumo, jautrumo, gailestingumo pavyzdį.

Iš čia visais
amžiais ėmėsi
pagarbos, meilės,
ja žavėjimosi
idėja, įkūnyta
papročiuose,
teisėje, mene,
literatūroje.
Istorijos
šaltiniai
(XVI a.
Lietuvos Sta-
tutai) rodo
moterį
motiną
buvus vertinamą
dvigubai
brangiau už
vyrą: už vyro
sužalojimą bauda
viena kapa
grašių, už moters
— 2 kapos.

Motina yra gimdytoja ir augintoja. Lietuvė motina vaikams nuo mažumos skiepijo mintį, kad negalima nei gėlytės, nei paukštelio, nei žvėrelio skriausti, nes ir jiems skauda, o blogą darbą mato Dievas ir gali nubausti.

Motina yra šeimos kunigas, namų židinys ar stalas — šeimos altorius. Motinos dieną išreiškiame ypatingą pagarbą motinoms, gyvoms ir mirusioms. Motina iš mūsų nelaukia nieko kito, tik švelnumo, meilės, o svarbiausia — širdies šilumos.

Reikėtų nepamiršti ir vienišų, sergančių senelių, jas sušelpiti, aplankyti ir papuošti jų kapus. Juk negali jaustis tikru žmogumi tas, kuris negerbia savo motinos, kaip ir tas, kuris negerbia tėvynės.

TAU MARIJA

Danutė Lipčiūtė-Augienė

*Visos pievų margos gėlės
Tau, Marija, šventę ruošia.
Ir Gegužės altorėlį,
Jų priskinę, mes išpuošim.
Atsiklaupę padėkosim,
Kad Jėzulį mums davei,
Ir visa širdim giedosim —
Tavo mylimi vaikai.*

KIŠKIO VARŽYBOS SU ŠALČIU

Kiškis susiderėjo su Šalčiu, kuris iš jų bus ištvermingesnis. Šaltis pradėjo šalti, o kiškis vis sakė, kad jam labai karšta. Galų gale Šaltis taip stipriai šaldė, kad tvoros pradėjo pyškėti ir braškėti. Kiškis vos begalėjo ištverti, bet vis tiek, vos beįstengdamas kalbėti, visas susirietęs, šnabždėjo:

— Vaje, vaje, kaip karšta...

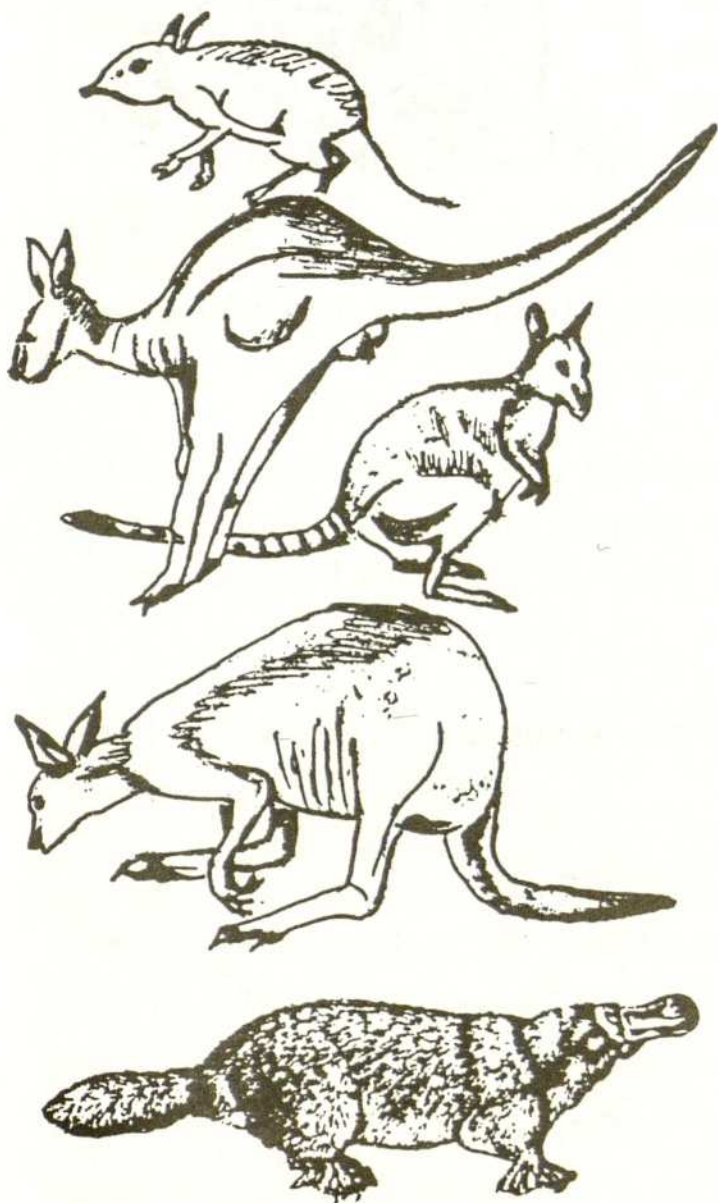
Šaltis jau nebepajėgė stipriau šalti ir pradėjo atsileisti.

Taip kiškis laimėjo varžybas.

ar žinai?

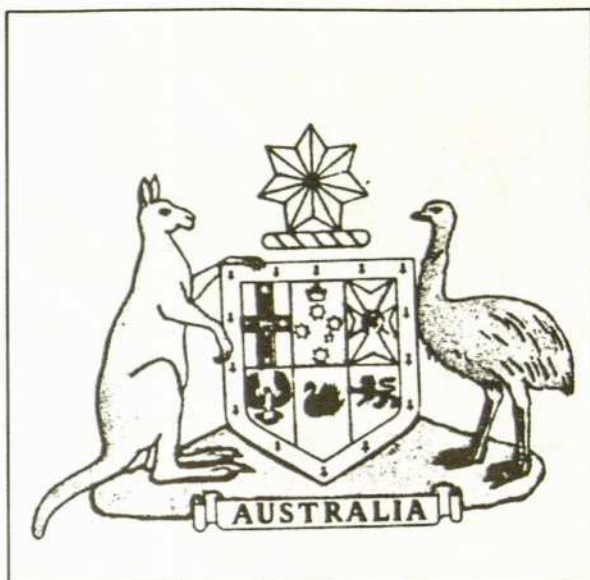
■ Australijos žemynas didelis, bet tik maža jo dalis apaugusi tikru mišku.

■ Australijos žemynas labiausiai atsiskyręs nuo kitų žemynų. Dėl tūkstantmečius trukusios izoliacijos, šiame žemyne yra išlikusi daugiau primityvi gyvūnija.

■ Dabartinių gyvūnų protėviai pateko į Australiją tada, kai jis dar buvo Gondvanos dalis (prieš žemynų atsiskyrimą.) Gondvana apėmė dar ir dabartinę Afriką, Pietų Ameriką, Pietryčių Aziją ir Antarktidą.

■ Tik Australijoje veisiasi kiaušinius dedantys žinduoliai (kloakiniai) — ančiasnapiai ir echidnos.

■ Ančiasnapis paplitęs rytų Australijoje ir Tasmanijoje. Ilgis 50 cm., uodega 15 cm. Kojos trumpos, pirštai su nagais ir plaukiojama plėve. Žandai apragėję, suploti, sudaro snapą, panašų į anties. Akys mažos. Išorinių ausų nėra. Patinai ant užpakalinių kojų turi po porą nuodingų pentinių. Gyvena prie lėtai tekančių ir stovinčių vandenų, gerai plaukioja ir nardo. Minta daugiausia moliuskais. Patelė deda kiaušinius.

■ Australijoje išsivystė sterblinių grupės, atitinkančios aukštesniųjų žinduolių biologines grupes: sterblinis vilkas, sterblinė kiaunė, sterblinė skruzdėda, kengūros, sterblinis kurmis, sterblinė voverė, vombatas.

■ Australijoje gausu paukščių: kazuarų, emų, rojaus paukščių, lyruodegių, juodųjų gulbių.

■ Australijoje gyvūnija vadinama reliketine, atsilikusia nuo kitos gyvūnijos evoliucijos nueito kelio, nes ryškios fizinės kliūtys neleido gyvūnams plisti.

TĖVYNĖ

Juozas Nekrošius

Tą šilą, apjuostą
Vaivarykštės juosta,

Tą žemę rasotą,
Tą kvepiantį sodą,

Tą gintaro saują,
Tą tekančią saulę,

Tą skrendantį paukštį,
Tą ažuolą aukštą,

Virš jo tą mėlynę
Vadinam TĖVYNĖ.

ONUTĖS RŪPESTIS

A. Abromaitienė

Onutė jau nuo ankstyvo ryto tvarko savo kambarėlį ir puošia lėles. Tai pamatęs Rainiukas užklausė:

— Miau — miau, pasakyk, Onute, kodėl tu šiandien taip anksti atsikėlei, net anksčiau už mane? Kodėl tu tokia susirūpinusi?

— Tss! Tyliau, kad nieks neišgirstų, — pridėjusi pirščiuką prie lūpų, ramino ją Onutė.

— Kaip gi aš nebūsiu susirūpinusi! Šiandien tokia didelė šventė — Motinos diena.

— Motinos diena? — sukniaukė katinėlis. — Aš pirmą karą tai girdžiu.

— Žinai, Rainiuk, šiandien visi vaikai sveikina motinas ir aš galvoju, kaip gražiau pasveikinti mamą,

kokių gėlių priskinti jai. Susirūpino ir katinėlis.

Kaip pasveikinti mamą, aš nežinau, bet kur ir kokios gėlės auga, galiu visas išvardinti. Miške — žibutės, lankoj — ramunės ir dobilėliai, o darželyje — tulpės ir narcizai. Ir šį rytą išsiskleidė net penki žiedai. Eime, aš tau parodysiu.

Jie abu ant pirštų galų išslinko į darželį. Daržely buvo miela ir gaivu. Saulutės spindulėliai glostė pabudusias gėles. Onutė prisiskinusi pačių gražiausių gėlių, nubėgo pas mamytę. Įteikusi gėles, apkabino mamytę ir šnibždėjo į ausį:

— Mamytė, aš tave myliu, myliu labai karštai. Aš visuomet kalbėsiu lietuviškai ir užaugusi būsiu darbšti lietuvaitė.

Onutė nusilenkusi pradėjo deklamuoti eilėraštį, o mamytei iš džiaugsmo ištryško ašarėlė. Rainiukas, kraipydamas galvutę, stebėjosi kaip visa tai gražu!.

Įdomu,
kaip jūs,
vaikučiai,
pasveikinsite
savo
mamytes?

MAMYTĖ*****

*****Vytė Nemunėlis

Kas paleido kaip marga drugelį
Mane žemės žieduos paskraidyti,
Kas pasaulin nežinomą kelią
Man parodė? — Mamytė, mamytė!

Kas perdien su manim nepailsus
Bėgo bėgo kaip laimės saulytė
Per svajonių ir pasakų tiltus
Auksinius? — Ji — mamytė, mamytė!

Kas šiltais patalėliais paklojo
Man sapnų tų gražių lovytę,
Kas kaip angelas sargas rymojo
Per naktis prie manęs? — Ji — mamytė!

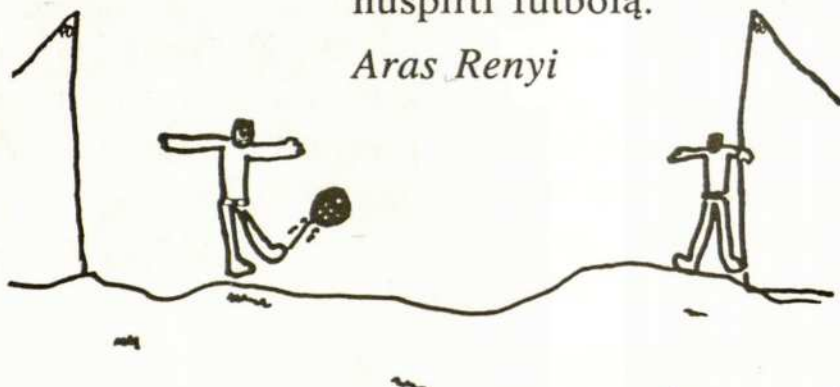

TORONTO MAIRONIO MOKYKLOS 2-OJO SKYRIAUS MOKINIAI, KANADA

Aš norėčiau gerai išmokti žaisti futbolą. Bendrai man patinka visi sportai. Žaidžiant futbolą, reikia sugebėti greitai bėgti ir toli nuspirti futbolą.

Aras Renyi

Aš lankau baleto pamokas. Man labai patinka šokti. Mano klaseje yra septynios mergaitės. Mes šokam vieną šokį su nosinėmis.

Laura DesRosiers

Aš noriu būti mokslininkas. Aš mėgstu mokytis. Man labai yra įdomu gamta.

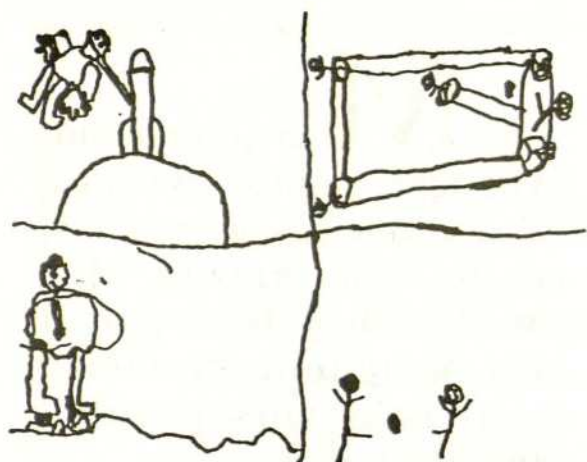
Andrius Šeštokas

Man labai patinka žiema, nes galiu lipdyti sniego senį. Smagu žaisti ir išdykaukti sniege. Bet labiausiai man patinka čiuožti nuo didelių kalnų. Todėl aš labai norėčiau išmokti labai gerai slidinėti. Norėčiau kiekvieną savaitgalį važiuoti pas dėdę, nes ten yra slidinėjimo kalnai.

Aleksa Pacevičiūtė

Aš norėčiau gerai išmokti plaukti. Man patinka vanduo. Mano maudymosi kostiumas yra mėlynas. Aš plaukiu kaip žuvytė. Gal kada nors aš perplauksiu didelį ežerą.

Valentina Juzokonytė

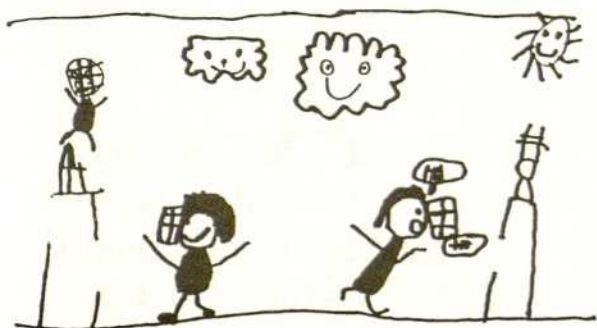
Aš noriu gerai išmokti čiuožti. Man labai patinka čiuožti ir noriu gerai išmokti. aš dabar mokausi kaip čiuožti atbulai ir kaip sustoti.

Andrius Prasauskas

Man patinka skambinti pianinu, nes man patinka jo garsas. Aš skambinu savo mėgiamiausias dainas. Kai pas mus susirenka mūsų giminės, aš skambinu ir visi dainuoja. Norėčiau išmokti lietuviškų dainų, bet dar neturiu gaidų.

Krista Sapijonytė

Aš mėgstu futbolą ir noriu jį išmokti gerai žaisti. Aš mėgstu su sviediniu bėgti ir jį mesti. Man patinka bėgioti su draugais.

Danielius Puzeris

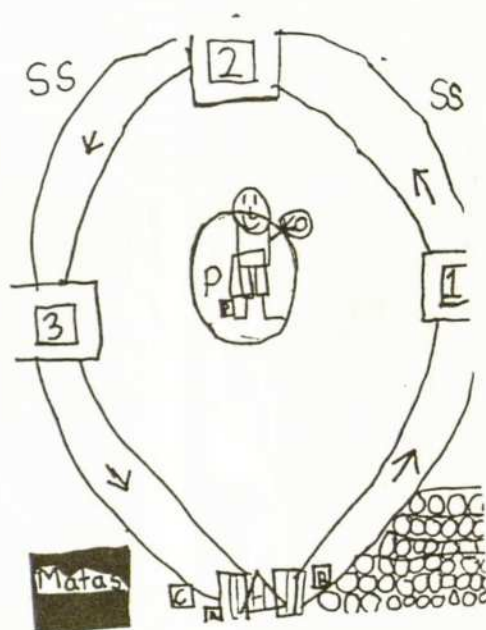

Man įdomu mokytis apie gamtos gyvūnus. Aš myliu visus gyvulėlius, nes jie labai gražūs. Man patinka su jais žaisti ir juos pamyluoti. Norėčiau turėti koki nors gyvulėlį savo kambaryje.

Ramona Raginskaitė

Aš noriu išmokti žaisti beisbolą. Man patinka visi sportai, bet beisbolas daugiausia. Reikia mokėti greitai bėgti ir toli numušti sviedinį. Aš dažnai žaidžiu beisbolą gatvėje su savo draugais. Norėčiau priklausyti kokiai nors komandai.

Matas Dalinda

Aš mokausi karate meno. Man patinka karate, nes būsiu stiprus. Karate yra labai įdomus sportas.

Matas Turczyn

Duetas

Piešė anūkas, rašė Močiutė

Neskind, berniuk, neskind manęs,
Trumpai tu džiaugsies žiedeliu —
Dienų gal tiktai porą...
O aš ilgai miegojau po žeme, —
Dabar žydėt ir saule džiaugtis noriu...

Paulius Manomaitis, 8 m. ir Danutė Lipčiūtė-Augienė

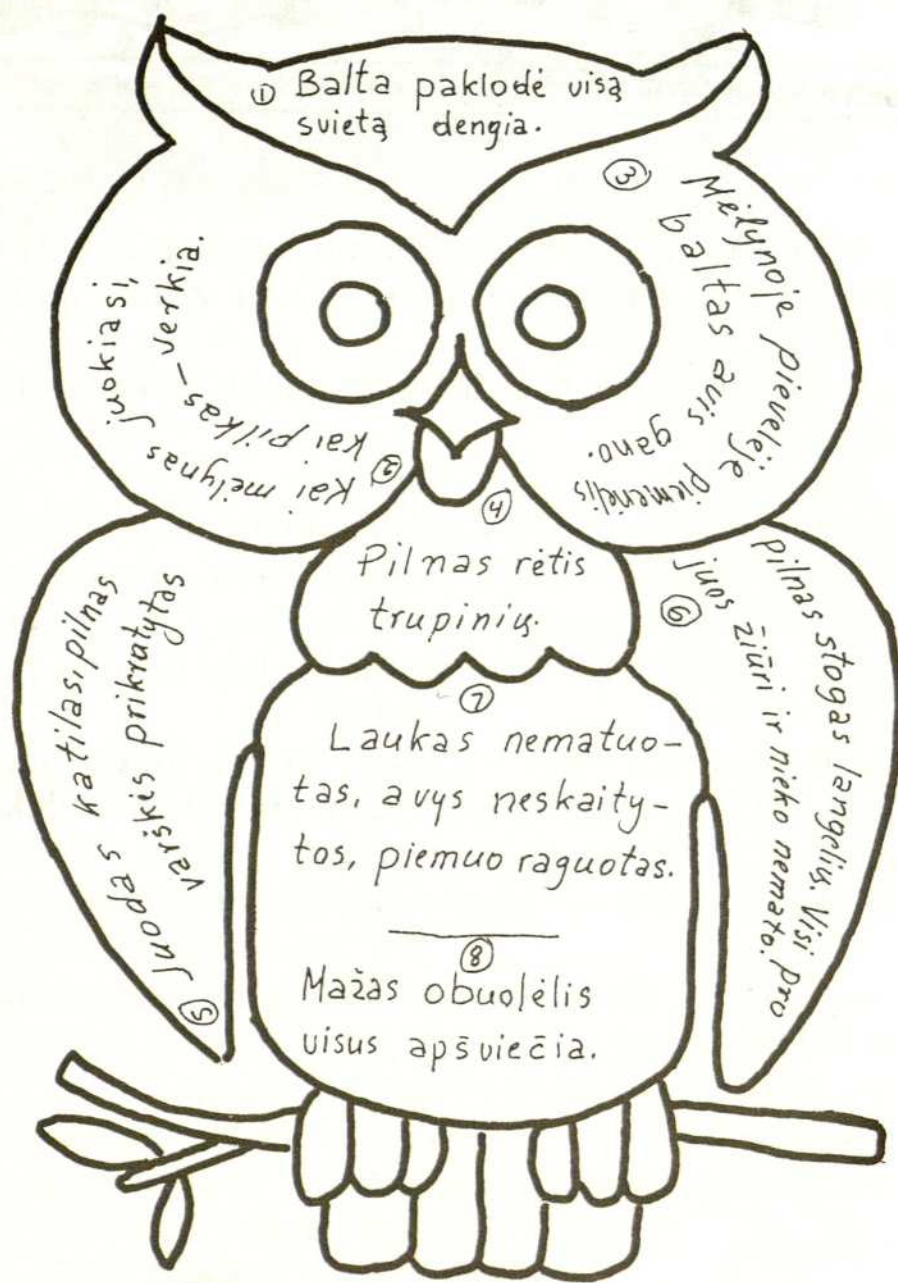
NUSPALVINK PATS

Pasipraktikuok garsą

dž

**Žaidžia beždžionėlė ir džiaugiasi gardžiai valgydama
bananą. Niekas jos neskriaudžia, nes visi snaudžia.**

Pelēda jums pateikia aštuonias mįsles, kurias reikės išpėti.

— Žiūrėk, — sako mama mažajai Onutei, — paukštelis neša snapelyje šiaudelį. Ar žinai, kam jis tai daro?

— Jis prisilešė vabalėlių ir dabar ieško atsigerti limonado.

Mama tikrina, kaip dukrelė moka aritmetiką. “Kiek bus 25 minus 25?” Duktė tyli. Tada mama griebiasi pavyzdžio: “Įsivaizduok, kad daviau tau 25 dolerius ir vėl atsiėmiau. Kas liko?” “Prisiminimas, kad turėjau pinigų”.

Mokytoja klausia: “Vaikai, ar įsivaizduojate, kaip giliai yra Žemės branduolys? Kaip manote, ar jį kas nors gali pasiekti?” Darius pakelia ranką ir sako: “Manau, kad slyčiai gali pasiekti — juk jie gyvena po žeme”.

— Jonukai, ką tau pasakė kaimynas, kai pamatė, kad tu jam išdaužei langą?

— Negražius žodžius praleisti, mama?

— Žinoma.

— Tuomet nieko nepasakė.

Tėveliai,

*Ši "Eglutė" ne medelis —
Žurnaliukas įdomus.
Bet jina, tik užsakyta,
Atkeliauja į namus.*

*Jau verčiau nepirkt saldinių,
Mes apsieisim ir be jų,
Bet "Eglutei" mūsų draugui,
Negailėkit pinigų!*

Vaikučiai

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260